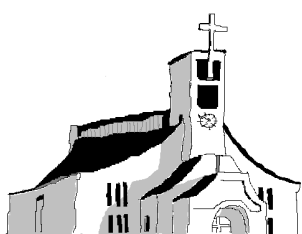


Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 6, ročník XXIII
Neděle 28. října 2012



Z obsahu čísla

- Vzpomínky účastníků Celostátního setkání mládeže
- Spravedlnost v běžném životě
- Z listu arcibiskupa Jana
- Děkanátní pouť
- Pout' vdov na Hostýně
- Vedoucí oddílů se radili
- Pout' rodin k Sv. Antonínkovi
- Do kostela s linkou č. 55?
- Vzpomínky z dovolených
- Zájezd chrámového sboru
- Změny v pořadu bohoslužeb
- Z jednání pastorační rady
- Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých
- Bohatá činnost Charity
- Vesele i vážně z Charitního bazaru
- Misijní neděle a jarmark
- Osmisměrky a vtipy

Svatí se svatými nenarodili

Pro celý rok se setkáváme s různými svátky a slavnostmi mnoha světců a mučedníků. Význam slavnosti Všech svatých spočívá v pohledu na vzorné příklady světců, v probuzení osobní touhy po svatosti, k níž jsme všichni povoláni. Už ve Starém zákoně čteme: „*Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý*“ (Lv 11, 44). Všichni svatí již prožívají slíbenou odměnu v nebeské slávě, patří Bohu tváří v tvář a prožívají nekonečnou blaženost. Svátek nám má připomenout, že i my jsme na cestě do nebe.

Často v nás svatost vyvolává rozpaky. Světce obdivujeme, ale mnozí nemáme odvahu být svatými ze strachu před odlišností. Svatí Krista následovali, přitom stejně jako my neměli mnohdy ve všech situacích jasno. Těžce zápasili o světlo, aby poznali, co mají učinit. Světec v plné pokoře umí přiznat své chyby a zápasit s nimi, bojuje se svými slabostmi a těžkostmi, se změnou začíná u sebe. Svatým byl zločinec visící na kříži vedle Ježíše, který přestal milovat svůj hřích. Svatým byl Petr, který Krista zradil, ale později zradu oplakal. Byl to i Pavel, který pronásledoval křesťany, však poté svého počínání litoval. Svatí po každém pádu vždy opět vstali k novému životu podle Boží vůle. Svatí se svatými nenarodili, avšak oni se jimi stali. Za jakou cenu? Za cenu velkého úsilí a obětí, velkých zápasů a námahy.

Příklady svatých mohou být pro nás povzbuzením a inspirací, abychom dokázali s vytrvalostí kráčet v jejich stopách, žít jejich vírou, nadějí a láskou, v dnešním světě, dnešním způsobem. Mějme na paměti, že čím více napodobujeme Krista a zůstáváme ve spojení s Ním, tím více se ke svatosti přibližujeme. Ptejme se tak, jako se ptali světci - Bože, co mám dělat? Co potřebuje doba, ve které žiji? Ptejme se podobně, jako se ptal svatý František z Assisi: „*Pane, co chceš, abych v této konkrétní situaci udělal?*“ Kéž se nám daří pod ochranou svatých se s bezmeznou důvěrou předávat do lásky Boží. ■

Nad'a Fraisová

Mladí na Celostátním setkání mládeže

Prožít něco krásného, jako před lety

Tady to je. Po levé straně zimní stadion. Mířím k hlavnímu pódiu, míjím stan s informacemi, oblékárnu pro kněze, prodejní stánek s tričky a samozřejmě nekončnou řadu mobilních WC buněk. Zrak mi padá na logo inspirované motem: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22). Schola má zrovna zkoušku mikrofonu „Raz, dva, tři... funguje!“, po pravé straně val, na kterém jsme tenkrát sedávali... Ze vzpomínek mě vytrhne známý hlas, zdravím se s přáteli. Ano, přesně jako před deseti lety. Jsem tu správně. Jsem na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou!

Asi takové myšlenkové pochody probíhaly mojí hlavou během prvních chvil setkání. Protože jsem byla obklopena mladými lidmi z naší farnosti (některé jsme k nám „adoptovali“ z Tlumačova a Želechovic), kromě radosti jsem v srdci měla

také touhu, aby všichni, kteří sem letos přijeli, prožili s Bohem něco neobyčejně krásného, jako já před lety. Myslím, že se mi přání splnilo. Spolu s děčkama stále vzpomínáme na úžasné mše svaté, koncerty, setkání s rodiči blahoslavené Chiary Badano, skvělé písničky, přednášky, nádhernou sobotní vigílii... Zaznělo množství krásných myšlenek. Za všechny pro vás vybírám aspoň jednu od sestry boromejky Vincenty Kořínkové. Věřím, že vás povzbudí: „Neříkej Bohu, že máš velké problémy, ale řekni svým problémům, že máš velkého Boha.“ A co na setkání prožili ostatní členové naší farní grupy? To si můžete přečíst v následujících řádcích. ■



Anička Berková

Vzpomínky účastníků setkání

Petřa Blahuš: Ve Žďáru se mi moc líbilo. Na tohle setkání nikdy nezapomenu, protože takovou úžasnou atmosféru nikde jinde nezažijete. Cítit tu sílu, která vyzařuje z ostatních lidí, kteří tam jsou s vámi, je nepopsatelný zážitek. Myslím si, že organizátoři to promysleli velice dobře a tímto jim děkuju. Těším se na další setkání.

Janča Ludvíková: Ve Žďáru byly na programu různé přednášky, které jsme si mohli vybrat. Jako první jsem si vybrala přednášku s názvem „Jak svědčit o Bohu mezi nevěřícími“, při které byl hostem Jiří Strach. Byla jsem ráda, že jsem na tuto přednášku šla, protože se mi líbily jeho názory a vtipy, které nám tam říkal. A za největší třešničku této přednášky považuju fotku s holkama a Jirkou Strachem.





Verča Sýkorová: Z CSM mám spoustu zážitků – nejen duchovních, ale i vtipných. O jeden z těch „spíš vtipných“ bych se chtěla podělit. Po příjezdu do Žďáru jsme se ubytovali ve škole, která se na pár dní stala naším prázdninovým domovem. Chtěli jsme zahájit setkání mší sv. v kostele sv. Prokopa. Čím blíž jsme byli u kostela, tím víc mladých lidí jsme kolem sebe viděli. Už před kostelem se tvořil houf nadšených účastníků, kteří se také chtěli dostat dovnitř. Organizátoři nás rozmisťovali tak, aby se tam všichni vešli. Lavice byly nacpány k prasknutí, do uliček se rozkládaly karimatky. Nás poslali úplně dopředu. Židle kolem oltáře byly také zaplněny, tak nás jedna organizátorka posadila na radiátor přímo vedle sedesu. Celou mši jsme obdivovali krásně vyšívanou lilii na zádech mons. Lobkowicze a Marťa dokonce držela misál.

Marta Sýkorová: Na setkání mladých se odehrálo neskutečné množství ještě neskutečnějších příběhů. Příběhů o vztahu Bůh a já. Myslím, že bych mezi ně mohla zařadit i ten svůj... Poslední týdny jsem spíše bloudila a Boha nenacházela, nebo ani hledat nechtěla. Ne, že bych nevěřila, že existuje. Já jsem se bála mu uvěřit, důvěřovat - uznala jsem Ho jako Pána světa, ale ne jako Pána svého srdce. On se však ke mně stále přibližoval a zde ve Žďáře jsem jako pod lupou mohla vidět svůj život, svou touhu po něm. A po každém zásahu přímo do srdce - ať už při přednáškách, při mši sv., na koncertě, jsem viděla, jak se zeď mých obav a výmluv bortí. A když se při závěrečné vigílii

nade mnou modlila moje kamarádka, cítila jsem skrze ni Boží lásku.

Pája Janečková: Celostátní setkání mládeže je pro mě nezapomenutelným zážitkem. Když se člověk odněkud vrátí, často se ho někdo zeptá, co se mu tam nejvíce líbilo. Na tuhle otázku bych ale nedokázala odpovědět, protože toho suprového tam byla spousta!

Bylo dobré, že si každý mohl rozhodnout, kam půjde a kam ne. Nikdo nebyl do ničeho nucený a mnohokrát jsme si mohli vybrat z široké nabídky – jak chceme prožít ranní modlitbu, na který půjdeme koncert, kterou trasou si projdeme pouť, jaká přednáška nás láká...

Setkání bylo skvělé tím, kolik se nás tam sešlo. Ta atmosféra při večerní modlitbě růžence s biblickými obrazy nebo adorace, kdy držel každý svíčku, nebo když všichni zpívali hymnu, je prostě nepopsatelná. Takže všem doporučuju něco TAKOVĚHO zažít! Nebudete litovat a poznáte nové přátele.



Daniela Kořenková: Mé díky patří organizátorům za neuvěřitelně kvalitně připravený a rozmanitý program, kde si opravdu každý mohl vybrat to, co je mu blízké. Kapelám, které doprovázely setkání za skvělou hudbu, originální pojetí některých starších písniček. Všem přítomným za úžasné, společně prožité chvíle.

Pokud bych měla napsat, co ve mně zanechalo největší dojem, tak by to byla střední večerní modlitba růžence s biskupem J. Vokálem doprovázená na pódiu „stínohrou“ pro jednotlivá tajemství a potom sobotní vigílie s biskupem Kajne-



kem. Ta byla úžasná celá, ale pokud bych měla vypíchnout jen část, tak nejsilnější moment pro mě byl, kdy se birmovaní modlili za nebiřmované. To byla síla ☺.

Tonda Hradil: Tak co napsat pro představu? Nikdy jsem na podobné akci nebyl. Myslím, že akce proběhla dobře. Skoro vše bylo dobře zajištěné a všude na nás čekali usměvaví lidé, tedy jen do 22. hodiny. Pak už se začínali trochu zlobit, třeba na ty, co chodili pozdě spát. Počasí bylo krásné a horké, noci byly chladné. Což vadilo, pokud jste po hlavním programu chtěli někde posedět s přáteli z jiných diecézí. To byl podle mě nedostatek. Já s přáteli z Brna jsme se po večerech scházeli v Barbaru, kde jsme se bavili při dobré muzice a hrnku horkého čaje. Barbar byl v areálu u hlavního pódia a službu tam zajišťovali řádoví bratři, za což jim patří velký dík! Celkově setkání proběhlo velmi dobře a myslím, že moc se napsat nedá. Kdo může, ať si to příště vyzkouší sám!

Monča Matějčková: Ve Žďáru jsem byla na setkání mládeže již podruhé. Znovu jsem se chtěla podívat na Zelenou horu. Tato možnost nám byla nabídnuta v rámci sobotní pouti. Cesta byla na celé odpoledne, šli jsme podél lesa, luk a rybníků. Přestože jsme šli ve skupince, byla to cesta plná tichých zamyšlení a podnětů do života. Měli jsme možnost zhlédnout malování ikon, zamyslet se nad péčí o dary Ducha

Kostel sv. Jana Nepomuckého
na Zelené hoře



sv., nad smyslem opravy kapliček a starých kostelů, zjistit, jak a proč fungují hospice. Večer jsme obnovili svou víru a svěřili se do Boží péče při adoraci.



Dan a Lidka Žákovští: Protože skupina Bét-el (Dan je jejím členem) byla na CSM do Žďáru pozvána jako host na čtvrtěční hudební program, rozhodli jsme se, že této příležitosti využijeme zároveň k malé rodinné dovolené na Vysočině a zúčastníme se také sobotní pouti rodin. Měli jsme možnost prožít mši svatou v krásném živém společenství a povzbudit se v tom, že je kolem nás spousta rodin, které se také snaží přes všechny všední radosti a starosti kráčet za Pánem. A jinak? Okolí Žďáru, pro nás dosud neznámé, nás mile překvapilo. Velké Dářko - "moře Vysočiny", malebná městečka, jihlavská ZOO a další zajímavosti - doporučujeme k návštěvě!

Terka Kutrová: Pro mě byl největším zážitkem sobotní večer, kdy jsme všichni měli v rukou zapálené svíčky. V ten okamžik jsem atmosféru setkání cítila úplně nejvíc. Připadalo mi, že každý si této chvíle váží. Už jen samotné setkání je výjimečné v tom, že i zcela neznámí lidé jsou k vám milí, ochotní, s úsměvem vám poradí. Jako byste všechny znali řadu let. A právě v sobotu jsem měla pocit, že jsme si to všichni ještě více uvědomili, jak je úsměv a vlídné slovo pro každého, i neznámého člověka, důležité. ■



Jak se dívá na setkání mládeže otec Josef?

Ve Žďáře s námi byl i náš otec Josef. Zeptali jsme se ho na několik otázek:

Otče Josefe, různých setkání mládeže se pravidelně účastníte i vy. Vnímáte je spíše jako službu mladým, nebo se z nich vrátíte obohacen stejně jako oni?

Setkání mládeže navštěvuji od doby, kdy se u nás začala pořádat a kdy jsem ještě sám spadl do kategorie mládeže. Vždycky mě obohatí, co dokážou mladí věřící společně vytvořit, když spojí své síly. Myslím, že můj příspěvek jako kněze a zpovědníka je nepatrný oproti tomu, co si odvážím.

V čem bylo letošní setkání odlišné od těch předchozích?

Jediné změny, které jsem si všiml, byla snaha rozlišit volitelné programy tak, aby mladí věděli, zda je program určen spíše pro mladší, nebo zralejší mládež. Určitě to pak prospělo samotné atmosféře programů.

Na co rád vzpomínáte? O co byste se chtěl se čtenáři občasníku podělit?

I v situacích, které se jeví jako problémové, je dobré najít něco pozitivního. Třeba systém přidělení stravenek byl mimořádně pozoruhodný. Někdo je dostal v místě ubytování, jiný si pro ně musel jít na centrální recepci a nakonec jsme zjistili, že i když jsme jedna skupina, budeme chodit na obědy každý někam jinam. Abych si to nějak vysvětlil, dospěl jsem k názoru, že to je záměr pořadatelů, abychom díky takovému příkladu lépe pochopili, jak nevyzpytatelné mohou být někdy cesty Páně.



Je něco, co Vám tam scházelo?

Měkká postel. Přece už nejsem nejmladší. **Chtěl byste něco vzkázat mladým, kteří se setkání zúčastnili, nebo těm, kteří na setkání naopak nebyli?**

Vím, že někdo z takového setkání přijede nadšený a povzbuzený a jiného se to nijak zvlášť dotknout nemusí. Těm, kdo si něco ze setkání přivezli, přeji, aby se o to uměli dělit s ostatními. Ostatním přeji, aby neváhali využít nějakou další příležitost setkání věřící mládeže, protože tam, kde něco pěkného vyrůstá ze společně prožívané víry, se také sám Pán Ježíš může citelnějším způsobem dotýkat lidských srdcí.

Děkujeme za odpovědi, i za to, že jste s námi, otče Josefe, ve Žďáře byl! ■

Ptala se Anička Berková

Spravedlnost v běžném životě

A féra s metylalkoholem v naší zemi je názornou ukázkou toho, jaké strasti může způsobit bezohledná honba za špinavým ziskem. Člověk se honí za penězi v domněni, že si tím udělá život příjemnější a pohodlnější. Mnohým to taky může třeba i delší dobu

vycházet. My jen stěží můžeme

Z promluvy 26. neděle v mezidobí

tušit, kolika lidem nepoctivě obohacování na úkor druhých prochází. Takže se proti tomu cítíme naprosto bezmocní. A taky se třeba neubráníme vyčítce, jak tomu může Pán Bůh jen nečinně přihlížet.

Jenže Boží spravedlnost je jiná, než jak my si ji někdy představujeme. Jeho prozřetelnost dopustí v životě každého člověka jen to, co mu prospěje, nebo pomůže v opravě. Proto on nezasahuje tak, aby zamezil vlivům zla. Místo toho chce nás věřící vést k tomu, abychom se my sami učili proti zlu bojovat dobrem.

A to neznamená nutně, že přemůžeme zlo u jiných lidí. Největším vítězstvím bude, když si dokážeme navzdory jakýmkoliv špatným vlivům uchovat dobré a spravedlivé jednání i v malých a obyčejných věcech. Pán Ježíš říká, že kdo je věrný v málu, tomu bude hodně svěřeno.

Takže ten boj proti majetkové nespravedlnosti v naší společnosti se může odehrávat zdánlivě na naprosto bezvýznamné úrovni. Třeba na té úrovni, kde si mají možnost zaměstnanci z práce odnést pro svoji potřebu něco, co jim nepatří. V porovnání s nějakými špinavými kšefty je to naprosto zanedbatelné. Když to dělají všichni a zaměstnavatel to neřeší, tak nám ani svědomí nic nevyčítá.

Jenže právě tady je prostor, kde je v našich silách a možnostech proti nespravedlnosti něco dělat. Mohu překonat sám sebe v tom, že si nevezmu, co mi nepatří, i když to nikdo nepozná a nikdo to jako újmu nepocítí. To, že já nemám zapotřebí

si brát to, co není mé, může být pro růst spravedlnosti důležitější, než usvědčení podvodníků, kteří se ale díky tomu nijak nezmění. Potom i malinká změna k lepšímu v mém osobním přístupu k majetku je větším vítězstvím než odsou-

zení celého metylalkoholového gangu, kde by se ovšem nikdo nepoučil a u nikoho nedošlo k žádné změně k lepšímu.

Lze namítnout, že tím v naší společnosti sotva něco změníme. Jenže když změníme něco sami v sobě, tím změníme aspoň malinký kousíček celé společnosti. Taková vítězství jsou pak také cenná před Bohem.

Někomu se může podařit vykonat velké dílo ve prospěch naší společnosti jen na základě pýchy a touhy po úspěchu. Takové dílo však nemá velkou hodnotu, pokud nepomohlo k proměně samotného člověka. Naopak i malý posun k životu podle evangelia může mít hodnotu mnohem větší.



My však musíme pokorně přiznat, že věrně jednat v duchu evangelia vyžaduje opřít se plně o Krista. U něj je třeba prosit o potřebné síly a milosti a především o proměnu našeho srdce. Jedině tím můžeme prospět spravedlnosti a dobru, i když se bude zdát, že to naše úsilí nebude nikde vidět a nic neovlivní. Bude ho však vidět Bůh a to je hlavní. ■

otec Josef Zelinka

Z pastýřského listu arcibiskupa Jana

Svatý otec Benedikt XVI. vydal list, kterým vyhlásil Rok víry. Rád bych vás seznámil s jeho hlavními myšlenkami. Rok víry začíná 11. října 2012, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí o slavnosti Ježíše Krista Krále, 24. listopadu 2013. Na datum zahájení připadá také dvacáté výročí vydání *Katechismu katolické církve*. Ten byl vyhlášen blahoslaveným Janem Pavlem II., aby všem věřícím ukazoval sílu a krásu víry. Cílem tohoto roku je prohloubení víry a obnova církve. Té je možné dosáhnout také skrze svědectví, jež svým životem vydávají věřící. Už tím, že žijí ve světě, jsou křesťané povoláni, aby vyzařovali slovo pravdy, které nám zanechal Pán Ježíš...

Doufáme, píše Svatý otec, že věřící budou svým životem stále věrohodnější o své víře svědčit, že v tomto roce znovu objeví obsah víry, kterou vyznávají, slaví, žijí a vkládají do svých modliteb, že budou přemýšlet nad samotným aktem víry. K víře nutně patří také veřejně vydávané svědectví a angažovanost. Křesťan nikdy nesmí přemýšlet o víře jako o soukromé záležitosti. Víra znamená rozhodnutí být s Pánem a žít s ním, rozumět důvodům, proč věřit, nést odpovědnost za to, v co se věří, a odvážně ji hlásat všem lidem, jak to církev jednoznačně předvedla už při Letnicích. Dar Ducha svatého nás uschopňuje k misijnímu poslání a posiluje naše svědectví, aby bylo upřímné a nebojácné...

Rok víry bude též dobrou příležitostí k intenzivnějšímu svědectví milosrdné lásky. Víra bez lásky nevydává žádné ovoce, zatímco láska bez víry je pouhým sentimentem, trvale vydaným napospas pochybám. Víra a láska se navzájem potřebují tak, že jedna dovoluje druhé, aby se realizovala svým vlastním způsobem.

K životu křesťanů patří radost i utrpení. Kolik svatých žilo v samotě! Kolik věřících prochází i v dnešní době zkouškou Božího mlčení, ačkoliv by raději slyšeli jeho útěšný

hlas! Životní zkoušky, jež nám pomáhají porozumět tajemství kříže a dávají nám podíl na utrpeních Kristových (srov. Kol 1, 24), jsou předzvěstí radosti a naděje, k nimž víra směřuje: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný“ (2 Kor 12, 10), ujišťuje svatý Pavel.

...k slovům Svatého otce přidávám jen pozvání k praktickému kroku. V našich farnostech uspořádáme krátké kurzy modlitby, pro které jsem připravil malou pomůcku. Ta je k dispozici na každé faře stejně jako celé znění dopisu Svatého otce (ten najdete i na webových stránkách arcibiskupství). Rád bych, abyste se zapojili všichni, kteří jen trochu můžete. Poznání Boha není jen věcí rozumu, ale i srdce a vůle. Čím hlubší je osobní vztah, tím větší je touha po dalším poznání. Čím větší je radost z Boha, ze života s ním, tím větší je touha přivést k němu všechny, na kterých nám záleží. I to patří k Roku víry.

Pod vedením zkušeného učitele, třeba kněze či katechety, vytvořte skupiny. Začneme se věnovat čtvrtému dílu katechismu. Počítá se s prací ve společenství i s domácími úkoly pro jednotlivé účastníky, s modlitební praxí i společným sdílením.

Věřím, že kdo objeví přínos modlitby ve společenství, začne ho vyhledávat. Tak mohou z účastníků kurzu vzniknout i trvalá modlitební společenství. Ta se mohou stát skutečnou duchovní rodinou, kde se kromě modlitby mohou sdělovat osobní zkušenosti života s Bohem a získávat povzbuzení od druhých a zakoušet duchovní zázemí. Společenství samo bude umožňovat setkání s Bohem uprostřed těch, kteří se scházejí v Ježíšově jménu. Stane se živou buňkou církve a znamením Boží přítomnosti pro okolí. Podobně může kurz inspirovat k založení tradice společné modlitby v rodinách.

Děkuji všem, kteří se zapojí a pomohou udělat tento první krok na naší cestě duchovní obnovy, oživení víry a uskutečňování výzev II. vatikánského koncilu. ■

Setkání na Svatém Hostýně

Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň

V pátek 15. září 2012 se za účasti kněží i farníků konala pouť zlínského děkanátu na Svatý Hostýn, abychom na přímluvu Boží Matky společně prosili Pána za rodiny našich farností a také za to, aby z nich vzešla nová kněžská a řeholní povolání. V předešlých letech býval naším cílem Velehrad, ale protože si letos připomínáme 100 let od korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské, sjeli a sešli jsme se na Hostýně. Již od roku 1241 hledají lidé naši krásné Moravy (a nejen oni) útočiště právě tam. Když nás něco trápí, bolí, chceme-li najít východisko z tíživé situace, chceme-li za něco či někoho poděkovat nebo jen pobýt na promodleném místě, táhne nás to na Hostýn. Abychom o tom mohli říct Panně Marii, která nás zná, má nás ráda a neúnavně se přimlouvá u svého Syna Ježíše za naše potřeby.

I nám se v onu sobotu nabízela spousta milostí. Ať už při modlitbě růžence, při adoraci před Nejsvětější svátostí, ve svátosti smíření a zejména při mši svaté, při níž byl hlavním celebrantem arcibiskup Mons. Jan Graubner. Naše farnost se zhostila přípravy adorace, za což vděčíme hlavně našim „mladým“.

Když už píšeme o této pouti na posvátný Hostýn, chceme vzpomenout i místní



pout' ke Svaté vodě na Kaménku, která se jako každý rok konala první zářijovou nedělí. V teplém svátečním odpoledni, rozeseti po svahu nebo v údolí, jsme si připadali opravdu jako děti u nohou své nebeské maminky.

Atmosféru umocnilo i kázání P. Marka Poláčka z Nového Hrozenkova, které se dotklo srdce asi každého z přítomných. Když jsme se rozcházeli, jen jsme si vzájemně sdělovali, jak mocný zážitek jsme zakusili...a to „skoro za domem“.

Teď už máme měsíc říjen, kdy se nám nabízí intenzivnější modlitba růžence, jen si na ni najít čas.... Můžeme ji využít k prospěchu svému i druhých. Panna Maria pomáhá hodně a ráda. ■

Marie a Pavel Čechovi

Na Svatém Hostýně na pouti vdov

Ráda bych se s vámi podělila o svoji radost z účasti na pouti vdov, která se konala 4. října na Sv. Hostýně. Akce začala v 10 hodin mší svatou, kterou sloužil arcibiskup Jan Graubner. Po jejím skončení jsme se s otcem arcibiskupem setkaly znovu v blízkém poutním domě, kde jsme si vyslechly jeho promluvu. Odpoledne proběhla beseda s pracovníci Centra pro rodinu v Olomouci paní Marcelou Řezníčkovou, kde

každá z nás mohla říct pár slov o sobě a vzájemně jsme se povzbudily. Pout' jsme zakončily modlitbou a zpěvem mariánské písně Madona. Musím říct, že jsem se zde cítila velmi dobře a načerpala jsem hodně síly do dalších dní. Protože tento pocit měly i ostatní účastnice (sešlo se nás asi 80), je pravděpodobné, že se pout' bude konat každoročně. Už teď se těšíme na tu další... ■

Alena Galiová

Vedoucí turistických oddílů se radili na Hostýně

Stejně jako každým rokem jsme se i letos rozhodli strávit společný víkend a řešit v něm budoucnost a problémy našich oddílů. Tentokrát jsme ho prožili na Hostýně.

Odjezd byl v pátek, čas však pevně stanoven nebyl, protože každý měl jiné časové možnosti. Po ubytování jsme se sešli na večeři a po krátké hře dorazil i otec Josef, Žán a Monča. V této kompletní sestavě jsme se hned pustili do plánování samotného víkendu. Správné rozplánování bylo velmi důležité, protože skoro každý vedoucí má nějaký větší či menší problém nebo jinou záležitost na konzultaci s ostatními.

Tyto schůze místy velmi připomínají zasedání nějakého poslaneckého klubu. Nejdříve schválit program, pak diskuze nad tématem a jen zřídkakdy dojde i na hlasování. Na rozdíl od naší vlády mluvíme věcně a stručně. Mezi naše hlavní témata patří plánování a organizace akcí budoucích jako je třeba potáborovka, Hostýn, TOMácká zábava, atd.. Probíráme také spolupráci s farností, lepší práci s dětmi a

spolupráci s rodiči. Témat je spousta a problémů, akcí a úkolů ještě víc.

V sobotu byla na Hostýně pouť rodin z naší farnosti, a tak jsme se připojili. Do konce jsem šel ministrovat! Ovšem vůbec jsem nepočítal s tím, že budu mít kadidlo a že adoraci bude sloužit o. arcibiskup Jan Graubner. Byl jsem z toho trochu nesvůj ☺. Náš vlastní program jsme prokládali hrami, hlavně proto, aby se nám nezavařily mozky. Her na odreagování bylo dost - hráli jsme třeba na reportéry, na upíry, štafetové hry a mnohé další. V sobotu jsme schůzovali dlouho do noci. Já jsem pak tento náročný den spolu s Helčou Miklovou ukončil procházkou kolem nasvícené baziliky.

V neděli jsme po snídani probrali pár nezbytností a po mši a výtečném obědě jsme se rozjeli domů.

Jsem moc rád, že jsem tu mohl být a trávit čas s lidmi, kterým jde o stejnou věc. Že všichni chceme pracovat s dětmi a mládeží, snažit se jim přibližovat Boha a posilovat sebe i je ve víře. ■

Laďa Beran

Ze života Tomíků

8.9.2012: Kluci ministranti se na Velehradě zúčastnili ministrantské poutě. Kromě mše svaté je čekala spousta zajímavých stanovišť. Akce byla pořádána ve spolupráci s Policií ČR a Armádou, k vidění tak byla např. ukázka zákroku zásahové jednotky, prohlídka zbraní vojenské policie a jiné. Dále mimo jiné zaujalo také stanoviště časopisu Nezbedy nebo lanové aktivity.

7.-9.9.2012: Starší holky Kopretiny absolvovaly víkendovku ve Vrbčicích. Podnikly výlet do Pulčínských skal a netradičně obědvaly v koruně stromu.

14.-16.9.2012: Proběhla víkendová porada vedoucích z oddílů TOM 1412 a TOM 1419 na Hostýně. Kromě zábavy měli na programu plánování akcí na další školní rok a účast na děkanátní pouti.

22.9.2012: Skupina Sluníček zahájila své schůzky výletem na hrad Buchlov. Trasa vedla ze Starých Hutí do Buchlovic a během cesty holky zahájily letošní celoroční hru, která se ponese v duchu sportovní olympiády.

27.9.2012: Kluci z Poutníků a Škorpionů se zúčastnili Tour de Slovácko – cyklistického výletu do okolí Uherského Hradiště. Škoda jen, že kluků bylo tak málo...

Po 4 zářijové a říjnové dny vyráběly děti z obou turistických oddílů předměty pro Misijní jarmark 2012.

Cestujeme v okolí i ve světě

Pout' rodin ke Sv. Antonínkovi

Při našich prázdninových cyklotoukách v době, kdy naše děti byly na táboře, nás napadl nedělní výlet ke Sv. Antonínkovi. Navíc jsme spojili příjemné s ještě příjemnějším, a to, že jsme si mohli pořádně slápnout do pedálů a být na mši svaté.

Místo si pamatujeme z dob, kdy jsme tam jezdili na poutě s otcem Tomečkem, ovšem za dozoru státní bezpečnosti. A opravdu nás neklamalo. Dalo by se charakterizovat jako tiché, rozjímavé, objímající. Ve sluncem zalitém dni sedíte v trávě na louce a přitom jste na mši sv. - úplný balzám na duši. Je skvělé, že nedělní bohoslužby začínají v 15 hodin, takže máte možnost si v neděli pospat, někde se cestou naobědvat a duchovně občerstvit. My jsme to vzali přes Bílovice, Uherský Brod (oběd), Vlčnov, Hluk, Sv. Antoníněk a nazpět podél Moravy – cca 100 km. Můžete to brát jako námět pro vaše cyklo nebo auto výlety. Ovšem asi až na další sezónu.

Tento výlet nás motivoval k uspořádání poutě pro otrokovické rodiny, a tak první zářijovou neděli se v nádražní hale i přes počáteční nepřízeň počasí sešlo několik

odvážlivců i s dětmi. Cesta vlakem byla pro mnohé dobrodružstvím, přisedání téměř adrenalinovou záležitostí, a to až takovou, že nám poslední přípoj ujel. Všechno ale dobře dopadlo, stihli jsme pojíst, ochutnat trochu burčáku, zahrát s dětmi hry, až jsme zjistili, že jsme na kopečku. A nejlepší na tom bylo, že z uplakaného dne se stal den téměř letní. Na místě už nás čekaly rodiny, které kvůli malým dětem či pokročilému stádiu těhotenství dorazily autem. Na ohni jsme opekli špekáčky, zazpívali písničky, zahráli společně hry a už se blížil čas mše sv. Tu jsme prožili společně s farnostmi z Kunovic a Lipova.

Po té následovaly opět hry, tatínkovský fotbal, společné foto cca 40 účastníků od miminek až po zasloužilé rodiče a návrat k domovu. Cestu si dospělí chtěli zpestřit bouřlivou vinnou šťávou, ale podle místního „strýca“ už měli všechno „vyslopané“.

Byl to příjemný, a věříme, že i užitečný, den a snad jsme vám dali dobrý tip na objevování krás našeho okolí. ■

Marta a Pavel Rafajovi

Do kostela s linkou číslo 55?

S příchodem nového školního roku začal platit i nový jízdní řád MHD. Pro ty, kteří chtějí v neděli do kostela je to ale spíše *neřád*.

Autobus, kterým stíháme nedělní hroubou, odjíždí z Baťova už v 10 hodin. Kdo jede dalším, přijde pozdě. Když spoj v 10 hodin ujede, je tolik času, že se kostel dá ještě stihnout pěšky. To se ale musí máknout. Jenže ne každý to dokáže a ne vždy je k tomu příležitost. Kdo jede ze Šterkoviště, musí už kolem 9:45 vycházet z domu. Na zkoušky scholy před ranní rytmickou mši

se z Baťova teď musí vyrazit hned po 6. hodině. Také autobus po mši zpět na Baťov jede o 8 minut později než dřív. Atd., atd.

Jezdím z Baťova na nedělní bohoslužby už hodně dlouho, ale takový jízdní řád jsem ještě nezažil.

A tak se prosím nedivte, když z Baťova občas přijdeme pozdě. S Pánem Bohem se to pokusíme vyřešit a vás ostatní prosím za prominutí, když „krápneme“ dveřmi až při prvním čtení. Budeme se snažit, aby to nebylo moc často. ■

Pavel Ludvík

Opravdový ráj: Díky známým, díky dětem, díky Pánu

Díky známým, kteří nabídli, a díky dětem, které přemluvily, jsme letos poprvé vyrazili k moři. Díky Pánu, který nám skrze hodné lidi seslal dary nebo zařídil půjčené věci, které nám chyběly, a my mohli strávit nádhernou dovolenou na jednom z nejkrásnějších ostrovů Chorvatska - na ostrově Hvar. Byl to typ dovolené zvaný "robinzáda". Po příjezdu do "naší" zátoky se nám otevřel opravdový ráj - průzračné moře, tisíce vůní levandule, rozmarýny, šalvěje, pryskyřice z borovic, velcí barevní motýli... Všude klid a mír a zátoka jen pro nás a další asi 3 rodiny. Majitelé byli milí, přátelští, hovorní a pohostinní. Ma-

runka prospala vlahé středomořské noci pod širákem na molu pod jasnou hvězdnou oblohou, Peťovi se podařilo ulovit zdejší královskou rybu oradu a Míša celé dny šnorchloval. Je nádherné vidět chobotnici prchající do úkrytu mezi skalisky, mořské ježky „hlídající“ hvězdičky nebo plavat obklopeni hejnem barevných ryb. Je nádherné probudit se ráno šuměním moře, křikem racků, cvrkotem cikád a vůní slané vody. Pane, díky Ti za tu nádhru, co jsi stvořil, díky za radost v očích našich dětí, za nádherné společenství s rodinami z Brna, a za to, co jsme mohli prožít. ■

Janíkovi

Nádherná příroda a skutečná prohibice

Naše letní vzpomínka na letošní dovolenou nás opět zavála do Norska. Díky rodinnému zázemí, které v tomto státu máme, jsme se do této země vydali už počtvrté a opět se tam rádi vracíme. Je to drsná skandinávská země s nádhernými přírodními scenériemi, vysokou životní úrovní, s přátelskými lidmi a bájnými skřítky Trolly. Ideální dopravní spojení je letecky, za dvě hodiny z Prahy do Osla. V Norsku žije asi 5 milionů obyvatel, ale na daleko větším území než je naše republika. Je to královský stát, kterému vládne král Harald V. Úředním jazykem je norština a angličtina. Katolíci jsou v této zemi v menšině, jelikož zde byla po staletí zakořeněna více protestantská církev. Norsko je vyhledávanou lokalitou rybářů

z celého světa. Dají se zde ulovit opravdu kapitální úlovky. Za návštěvu stojí i hlavní město Oslo, které se nachází na jihu země. Mezi největší turistická lákadla tohoto města patří královský palác, muzeum malíře Edvarda Muncha a největší skokanský můstek na světě Holmenkollen. Pro některé pány máme bohužel smutnou zprávu, a to, že v Norsku je stálá prohibice a tvrdý alkohol se dá koupit pouze ve speciálních obchodech. A kdybyste přece jen dostali chuť na alespoň půllitr točeného piva v hospůdce, tak připravte se na to, že je zde nejdražší z celé Evropy. Při kurzu 3,50 Kč za 1 norskou korunu se cena točeného půllitru pohybuje kolem asi 280 Kč. ■

Bařkovi

Placka, která nabízí bezpočet možností pro oddych

Kus letošní dovolené jsme strávili ve Veselí nad Lužnicí. Zdejší kraj, pokrytý rozsáhlými lesy a protkaný řekami, je placka, která nabízí bezpočet možností pro oddych. Sběrání borůvek a hub tady není jen marketingový tahák, ale skutečnost, kterou si můžete vyzkoušet, a rozhodně nebudete zklamáni. Množství lesních asfaltových cest, kam nemohou auta, uchvátí všechny vlastníky bicyklů a i malé děti na nich mohou bezpečně dojet do cíle své první cyklistické túry. Milovníci vody a plavání se vyřádí u několika rozsáhlých pískoven, obkroužených věncem

lesů. Unavený poutník může tiše pozorovat skupiny barevných kanoí, které denně plují po Nežárce a Lužnici, nebo dění u mnoha zdejších jezů, kde se setkávají a občerstvují pěší, cyklisté a vodáci. Zkrátka nepřijdou ani ti, kdo rádi navštěvují architektonické nebo přírodní památky a kulturní akce. A snad jen malý nedostatek – hodinu nedělní mše svaté zde mění tak operativně, že ani místní to nestačí postřehnout, natož návštěvníci z opačného konce země. To však rozhodně nemůže být důvod tato místa nenavštívit. ■

Ludvíkovi

Zájezd pěveckého chrámového sboru

Poslední srpnovou sobotu jsme se opět rozjeli na pouť našeho pěveckého sboru za zajímavými poutními místy. Našimi cíli byly: Příbor, Hukvaldy, Prostřední Bečva, Kladruby a Kelč.

Naši první zastávkou byl Příbor, kde jsme zahájili den mší svatou v kostele Narození Panny Marie. Kostel pochází již z 1. pol. 13. století. Původně dřevěný kostel byl přestavěn ve slohu gotickém, pozdější přístavby jsou barokní. Kolem kostela vede křížová cesta z roku 1887. Historicky významným se stal pro kostel rok 1592, v němž se stal farářem v Příboře Vavřinec Affilius, do té doby kanovník v Praze na Vyšehradě. Ten totiž věnoval farnímu kostelu dřevěnou sochu Panny Marie z doby kolem roku 1420 (dnes umístěnou na hlavním oltáři), nazývanou od té doby „Příborská Madona“. To byl začátek slavných příborských poutí. V letošním roce si poutníci připomínají slavných 420 let od této události.

Pokračovali jsme prohlídkou kostela sv. Valentina, krásnou barokní stavbou. Byl postaven jako dřevěný r. 1596. Po příchodu piaristů do Příbora jim město kostel věnovalo. Město Příbor bylo r. 1989 vyhlášeno městskou památkovou rezervací, má své ochranné pásmo a je známo jako ro-

diště významného zakladatele psychoanalýzy - Sigmunda Freunda.

V obci Hukvaldy jsme navštívili jeden z největších hradů na Moravě - hrad Hukvaldy, jehož rozsáhlé hradní opevnění se nachází uprostřed poutavé atraktivity hradu - krásné obory plné daňků a muflonů. Jako památku na známého skladatele Leoše Janáčka lze v oboře najít sochu lišky Bystroušky, připomínající uvedení jeho první opery Liška Bystrouška. Na hradě nás čekala poutavá „živá“ prohlídka hradu s průvodci v dobových kostýmech, která nám pomohla přenést se na chvíli do dob minulých. Kromě výkladu byla obohacena hranými divadelními vstupy, znázorňujícími velkolepé postavy církevní i politické historie, mezi které patří sv. Anežka Česká a vláda jejího otce Přemysla Otakara I.

V Prostřední Bečvě jsme navštívili kostel sv. Zdislavy, prohlídka nového kostela sv. Cyrila a Metoděje nás čekala v Kladrubech a v Kelči jsme zhlédli kostel sv. Petra a Pavla.

Děkujeme organizátorům za přípravu zájezdu a za to, že jsme společně mohli tento den prožít, načerpat duchovní posilu a zakusit tak nesmírně hlubokou a uzdravující Boží blízkost. ■

Nad'a Fraisová



Farní zprávy

Změny v pořadu bohoslužeb

Od nového roku bude v Otrokovicích zavedena změna v pořadu bohoslužeb, která vyplývá z toho, že nyní zůstává neobsazena farnost Pohofelice s obcemi Komárov a Oldřichovice. Situaci se mnou a P. Richardem z Napajedel projednal generální vikář P. Josef Nuzík. Bylo dohodnuto, že farnost přebere P. Richard s tím, že já mu budu vypomáhat s bohoslužbami a některými duchovními službami. Pro mě to znamená pravidelně sloužit mši svatou s nedělní platností v sobotu večer v Komárově nebo v Oldřichovicích. Další povinnosti vyplynou z příležitostných potřeb a jednotlivých svátků.

Aby nám nepřibýly jen povinnosti, ale mohli jsme mít volnější ruce pro vzájemnou výpomoc, dohodli jsme se ještě i

s P. Bohumilem Kundlem ze Spytihněvi na uspořádání bohoslužeb v našich farnostech tak, aby každý z nás měl některý večer volný pro vzájemnou příležitostnou výpomoc nebo zástup. Vzhledem k dalším souvislostem v sousedních farnostech to pro Otrokovice znamená, že by zde byla mše svatá ve středu ráno. Víím, že mnozí rádi využívali tu možnost přijít ve středu večer nejen na mši, ale i na tichou adoraci, a že přesun mše na ráno bude určitá ztráta. Nerad bych si ale tzv. „hrál jen na svém písečku“ v izolaci od okolních potřeb a problémů. Proto jsem souhlasil s touto variantou. Změna nastane od nového roku, kdy budou změny upřesněny. ■

otec Josef Zelinka

Aktuálně z porady pastorační rady ze dne 1. 10. 2012

- Byly vybrány aktivity, které budou vyžadovat přípravu v užších pracovních skupinách. Jedná se o advent, postní dobu, májové, Noc kostelů, Rok eucharistie, slavnost Těla a Krve Páně, Rok víry. Jednotliví členové PR se podle svých možností a schopností z těchto skupinek přihlásili.

- PR diskutovala a hlasovala o tom, zda z dodaných návrhů soch do kostela (autoři Matyáš, Hladký, Staněk) lze vybrat konečné řešení nebo zda se budou shánět další návrhy. Na závěr rozhodla, že se bude vybírat pouze z dodaných návrhů. Návrhy budou konzultovány na arcibiskupství, zda vybrání autoři jsou přijatelní.

- PR byla seznámena s programem Misijní neděle a s jeho přípravou. Konkrétní úkoly si rozebrali někteří členové rady.

- Z důvodu slavnostní mše sv. k oslavě sv. Anežky nebude v úterý 13.11. odpolední KVOČ, výuka náboženství proběhne v náhradních prostorech.

- Z finančních důvodů nebudou dále pokračovat práce na změně designu FOMu.

- O. Josef začíná od nového roku vypomáhat v Pohofelicích. Ohlášené změny v rozpisu bohoslužeb platí od 1.1.2013. Nový čas bohoslužeb bylo nutno zkoordinovat s bohoslužbami farností Napajedla a Spytihněv.

- 17. listopadu je v plánu setkání lektorů. Vzhledem k časovým možnostem otce Josefa nebude setkání jako obvykle odpoledne, ale v dopoledních hodinách.

Křty, sňatky a pohřby za poslední období

Křty: Jiří Antonín Droběna, Michal Matějček, Simona Marie Minářová, Tímea Mičková

Svatby: Sebastian Peter Meertens a Jana Zelená, Jan Hruška a Žaneta Arbanová, Tomáš Kulhánek a Veronika Bětíková

Poslední rozloučení: Anna Kavalcová, Jaroslav Šiška, Ladislav Buršík, Marie Burková, Antonín Vítek, Ivana Planá, František Kelnar, Josef Hiánek

Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých

Dušičkový týden v Otrokovicích

Ve čtvrtek 1. listopadu je slavnost Všech svatých a mše svatá je proto ve farním kostele v 18 hod. V pátek 2. listopadu je Vzpomínka na všechny věrné zemřelé a mše sv. bude jako obvykle v kostele sv. Vojtěcha v 18 hod. obětovaná za všechny věrné zemřelé. V tento den kněz slouží další mši svatou také na úmysl Svätého otce, a z toho důvodu bude mše sv. také ráno v Kvítkovicích v 8 hod. ráno. V neděli 4. listopadu odpoledne se koná dušičková pobožnost na hřbitově v 15¹⁵ hod. po příjezdu autobusu.

V dušičkovém týdnu od 1. do 8. listopadu je možno získat pro duše v očistci plnomocné odpustky. Tři obvyklé podmínky jsou přijmout v ten den sv. přijímání, být po zpovědi v milosti posvěcující a pomodlit se na úmysl Sv. otce. K tomu 1. a 2. listopadu patří návštěva kostela s modlitbou Páně a Vyznání víry, nebo 1. – 8. listopadu návštěva hřbitova s modlitbou za zemřelé. ■

o. Josef Zelinka

Na dušičky vzpomínejme

Nedávno jsem si vzpomněl na kterýsi večer mého dětství. Bylo to někdy v sedmdesátých letech minulého století, v listopadový podvečer, kdy tma a normalizace se pomalu vkrádala do našeho domova. Slovo Dušičky patřilo tehdy k podezřelým: nemělo v materiálně socialistické společnosti místo. Patřilo zpátečníkům, kteří místo budování světlých zítřků přemýšleli o smrti a o tom, co ji následuje. Jaká pošetilost v době, která věděla, že po smrti nenásleduje nic.

Sešli jsme se, děti i dospělí, u malého stolu, zhasli jsme a zapálili svíčku. Pár modliteb, vzpomínek na naše zemřelé, kteří nás předešli ať již se znamením víry nebo bez něho. Dětské hlásky potichu notovaly „Náá dušičky vzpóóómejme“ a



Karl Rahner: Modlitba za mrtvé

Chci před Tebou, Pane, vzpomenout na své mrtvé. Na všechny, kteří patřili ke mně a odešli. Připadá mi, jako by se mnou šla životem velká skupina lidí a každým okamžikem se někdo mlčky odloučil, odbočil z cesty a ztratil se ve tmě. Skupina je stále menší a tišší a jednoho dne také já mlčky odbočím...

Ti, kteří odešli, mlčí. Napodobují tvé mlčení. Zůstávají pro mě skrytí, protože vešli do tvého života. Slova jejich lásky ke mně splynula s jásetem tvé nekonečné lásky.

Zde na světě se my lidé ustanarě a úspěchaně ujišťujeme o vzájemné lásce. Ty však chceš, abychom na důkaz víry pomocí skutků lásky opustili sami sebe a smysl svého života našli v Tvém životě.

V něm žijí ti, kteří nás předešli. Protože žijí, mlčí. My naproti tomu hlasitě mluvíme, abychom zapomněli, že jsme smrtelní...

Karl Rahner (1904 - 1984), známý německý teolog, který se významně podílel na II. vatikánském koncilu

odlesky mihotajícího se plamene svíčky se odrážely v našich tvářích. Slova se někomu z dospělých možná trochu zadrhla v hrdle, ale my děti jsme nevěděly proč.

Tehdy jsme se zastavili. Zkusme to i v dnešním hektickém světě. ■

Pavel Ludvík

Zprávy z Charity sv. Anežky

Ohlédnutí za uplynulým obdobím v Charitním domově

Letní měsíce byly pro naše uživatele Charitního domova ve znamení několika zajímavých akcí, mezi kterými nechybělo posezení s grilováním, a to dokonce hned dvakrát!

První grilování proběhlo i díky krásnému počasí v zahradě našeho Charitního domova, kde si uživatelé mohli současně zahrát hru petangue či kuželky, druhé grilování pak bylo tematicky věnováno divokému západu a westernu, takže jsme pro naše uživatele nachystali pravý westernový „saloon“ s typickou westernovou výzdobou. Nechyběl ani zpěv písniček a hra na kytaru.



Soutěž v petanque

A protože naši uživatelé jsou stále velmi aktivní a i přes uběhlé akce byli plní sil, stihli jsme se spolu s nimi v létě zúčastnit ještě celomoravské soutěže v petanque MORAVA CUP 2012, kde byli spolu s námi i další finalisté krajských kol. Ačkoli naši senioři v konkurenci 12 družstev žádný cenný kov nevybojovali, přece jen získali ocenění, a to čestné uznání za nejstaršího účastníka soutěže a nejstarší družstvo.

Turnaj Přesná šipka

Ve sportovním nádechu pak probíhalo i září, kdy jsme k nám na Charitní domov

pozvali seniory z okolních Domovů, aby se spolu s námi zúčastnili a zasoutěžili si v již X. ročníku turnaje Přesná šipka. Společné posezení po soutěži bylo příjemným do-kreslením celého dne.



Posezení při harmonice

Po vydatném sportovním vyžití uplynulých dnů následovalo v polovině měsíce mírné zklidnění v podobě posezení s panem Zimákem, který chodí za našimi uživateli pravidelně hrát na harmoniku. Jeho hra a zpěv jsou opakovaně uživateli velmi vítány, neboť jim umožňují nejen si nechat zahrát písničku na přání, ale také si zatančit, společně si popovídat a zavzpomínat na staré časy.

Den otevřených dveří

Konec měsíce září byl pak věnován Dni otevřených dveří v našem Charitním domově, který se těšil příjemné účasti ze strany našich spoluobčanů. Za jejich návštěvu velmi děkujeme.

Tolik k ohlédnutí se za uplynulým obdobím. Závěrem bychom Vás všechny ještě rádi pozvali na naši dušičkovou mši sv., která se uskuteční v úterý dne 30.10.2012 v kapli našeho Charitního domova. Mše sv. bude obětována za všechny zemřelé uživatele našeho domova. ■

Mgr. Jana Malotová, sociální pracovnice

Turnaj ve stolním tenise Samaritán 2012

Scílem obnovit dřívější tradici společných turnajů mezi klienty více služeb a užít si pěkný, sportovně laděný den jsme uspořádali první ročník Turnaje ve stolním tenise Samaritán 2012. Záštitu nad akcí s finančním příspěvím převzal pan Jaroslav Budek, starosta Otrokovic, za což mu ještě jednou velmi děkujeme. Pan starosta pronesl úvodní řeč, čímž oficiálně turnaj zahájil.

Ten proběhl dne 28. 8. v prostorách haly stolního tenisu TJ Jiskra v Otrokovících, kde jsme měli k dispozici profesionální zázemí s pěti stoly. Za tuto příležitost rovněž děkujeme. Pozvání na turnaj přijaly 4 oslovené sociální služby – azylové domy z Olomouce, Vsetína, Uherského Hradiště a Starého Města, jejichž klienti přijeli i s pracovníky. Celkem tak nastoupilo pět týmů, jedním z nich byl samozřejmě i náš „domácí“ Azylový dům Samaritán.

Turnaje se zúčastnilo 22 hráčů, z toho dokonce 3 ženy. V závěru turnaje jsme ještě speciálně pro odvážnou ženskou skupinu udělali miniturnaj. Jen pro zajímavost - náš hlavní turnaj vyhrál mladý muž ze Starého Města a ženský souboj jeho maminka z Uherského Hradiště. Také naši otrokovičtí reprezentanti se statečně drželi.



Celý program byl zakončen vyhlášením výsledků, předáním cen v podobě dobrot k snědku a diplomů nejen oběma finalistům, ale také ženské výherkyni. A jako poděkování byla předána i pozornost pro každý z přítomných azylových domů. Tento den se všem velmi líbil a už v jeho průběhu padaly z několika úst návrhy a přání, že by se opět mohla nějaká podobná akce zorganizovat.

Jsme rádi, že jsme mohli vytvořit tento prostor pro vzájemné setkání, pozitivní prožívání a pocit úspěchu a uvědomění si svých schopností. Děkujeme všem družstvům za účast, nasazení a dobrou náladu! ■

Kamila Mošťková, sociální pracovnice ADS

Otrokovická Charita otevřela dveře všem

Ve čtvrtek 27. září 2012 proběhl v Charitě sv. Anežky Den otevřených dveří. Tato akce letos poprvé připadla na tzv. Den Charity, kdy se všechny Charity v České republice nějakým způsobem prezentují veřejnosti.

V našem případě šlo o nabídku možnosti navštívit naše azylové domy, domov pro seniory a další terénní a ambulantní služby.

Návštěvníci se mohli informovat o nabízených službách, prohlédnout si prostory a mluvit se zaměstnanci. Letos byl zájem opět veliký a jsme rádi také za návštěvy

politiků, úředníků, ale i základních a středních škol včetně univerzity.

Těší nás váš zájem. Jsme tu pro vás! Ptejte se! A pokud jste to tentokrát nestihli, zavolejte nám a domluvíme se jinak! ■

Mgr. Jiří Vlček, zástupce ředitele



Vesele i vážně z Charitního bazaru

Byla jsem požádána o aktuální informace z provozu Charitního bazaru. Tak tady jsou.

Kde sídlíme

Pokud to ještě někdo neví, sídlíme v přízemí Charitního domova (už dlouho). Provozní dobu máme od srpna 2012 změněnou: pondělí 10 – 12 hodin, středa 16 – 18 hodin a čtvrtek 16 – 18 hodin.

Co sbíráme

To se mění podle potřeby. Někdy uvidíte na našich dveřích oznámení, že sklo, porcelán a vůbec všechno kuchyňské vybavení nebereme. Za pár dní se ukáže zájeme, že právě tohle by nutně potřeboval, protože dostal byt, ale prázdný. Takže: co se vám doma nehodí (nábytek ne), noste. Chcete-li to vyhodit, nechte to na nás, a my vyhodíme to, o co nebude zájem.

Ožehavá otázka

A teď ožehavá otázka: „Musíme něco platit za to, že vám přineseme šatstvo?“

Nemusíte, je to záležitost čistě dobrovolná. Částka se použije na odvoz do centrálního skladu v Broumově. Při dnešních cenách benzínu každá koruna potěší.

Příhody z provozu

Přesto, že pracujeme na místě, kde se častěji než kdokoli z vás setkáváme s lidskou bídou, i tady máme veselé příhody.

■ Přijde klient a chce tepláky. Ukáží mu, co máme v regálu. „Paní, ale já chci větší.“ Já na to: „Nemáme, nejsme obchod.“ Kli-

ent na to: „Já vím, že máte, ale pod pultem.“ (Asi zaspal dobu.) Snažím se vysvětlit, že můžeme rozdávat jenom to, co nám lidé přinesou – nechápe. Vzápětí se dozvíme, že nás bude žalovat.

■ Další případ. „Paničko, mám papír na oblečení pro sebe a šest dětí.“ Po hodině vybírání má starostlivá matka tři pytle oblečení. Nechce pochopit, že nemůže vzít pro každé dítě čtyři mikiny, čtyři tepláky, čtyři trička atd., že tolik kusů oblečení od každého druhu oblečení nemáme ani my. Po chvíli dohadování, kdy jí poloviny hromady oddělíme, prohlásí, že si oddělené tedy zaplatí. Když řeknu částku, prohlásí, že jsme zloději a v Přerově že dávají kus za korunu. „Paní, tak jedte do Přerova.“ Ona na to, že nemá peníze. Vidím peněženku, ze které chce platit, co jsme jí odložily, a zase nechápu já.

Závěrem k vám máme prosbu. Blíží se zima a ze všeho nejvíce budeme potřebovat spací pytle. Máte-li doma nějaký a nebudete-li už provozovat turistiku, věnujte nám jej. Neřešme ty, kteří je potřebují, nikdo z nás neví, co by s námi udělala situace, ve které se ocitli. Další problém jsou pánské boty a ponožky větších velikostí. Když je venku mráz a u stolu před vámi stojí klient v botaskách s dírou – neřešme, jak se chová. ■

Vlasta Samohýlová

Smějeme se

■ Kostelník se dožil 85 let. Na oslavě se objeví i novinář z místních novin a ptá se ho, čím to, že je stále tak čilý. „To je jednoduché, dcera mne vzbudí každý den v šest a přinese mi k posteli noviny a kávu. Zatímco v poklidu piju kávu, pročítám si úmrtní oznámení v novinách. Když tam najdu své jméno, vstanu a jdu do kostela, abych se ujal služby.“

■ Starší žena říká svému muži: „Kdyby, nedej Bůh, jeden z nás umřel, všechno prodám a odstěhuju se k dceři.“

■ V jedné farnosti vybírali na opravu zdi u hřbitova. Přišli za jedním boháčem, aby také přispěl, ten však odmítl se slovy: „Zeď kolem hřbitova je zbytečná. Mrtví nemohou ven a živí nechtějí dovnitř.“

■ Přijde duše do nebe. Svatý Petr se ptá na povolání: „Lékař,“ praví duše hrdě a už se hrne dovnitř. „Moment, stát“ volá svatý Petr. „Vy musíte vchodem pro dodavatele!“

Misijní neděle a Misijní jarmark v naší farnosti

Je již tradicí, že na Misijní neděli v naší farnosti probíhá Misijní jarmark. Letos jsme začali s přípravami už na konci léta, kdy jsme vymýšleli, co letos zajímavého vyrobíme a koho oslovíme. Protože jsme chtěli vyzkoušet hodně nových inspirací, bylo naplánováno několik vyráběcích (nejenom) sobot.

Ke konci září proběhlo první společné vyrábění keramických křížků a mozaikových svícnků. V říjnu jsme dvě soboty po sobě vyráběli košíky a dekorace z pedigu a též jsme vyzkoušeli krabíčky z papírového pedigu. Připravoval se materiál a vyrábělo se i na říjnových schůzkách holek i kluků. Maminky nám pomáhaly s výrobou šperků. Z papíru se vyráběly dekorace a krabíčky v úterním KVOČI a společně jsme se sešli na velkém sobotním vyrábění 20.10., kde byl prostor pro společnou činnost jak malých dětí, tak rodičů i prarodičů.

Zapojilo se též mnoho dalších farníků při pečení, výrobě pytlíčků, přáníček, hodin

a dalších věcí, které pro nás udělali ve svém volném čase. Všem, kdo se zapojili do příprav a průběhu Misijního jarmarku, zvláště těm, kteří nás podpořili sbírkou věcí, pomocí s přípravami, vyráběním, zpěvem, modlitbou, sponzorskými dary nebo nákupem výrobků, všem těm patří velké DÍKY! Bez pomoci celé farní rodiny bychom toho moc nezvládli.

Misijní jarmark pak proběhl v neděli 21.10.2012. Jeho výtěžek činil 38 tisíc Kč. Částka bude poslána především do Zambie na stavbu far, klášterů a dalších budov sloužících k formaci katechetů. Sv. otec připomíná, že „víra je světlo, jež nesmí být nikdy ukryto; nejdůležitější dar, který si nemůžeme nechat pro sebe.“ Děkujeme za vaši ochotu a štědrost.

Letos slavíme výročí 100 let od vzniku Misijních děl v České republice. Spoustu zajímavých informací o misijních dílech si můžete přečíst na novém webu www.missio.cz.

Monika Matějčková



Osmisměrka pro starší a dospělé

Arcibiskup Jan Graubner napsal: „Křesťan nikdy nesmí přemýšlet o víře jako o soukromé záležitosti. K víře nutně patří také ... (dokončení v tajence).



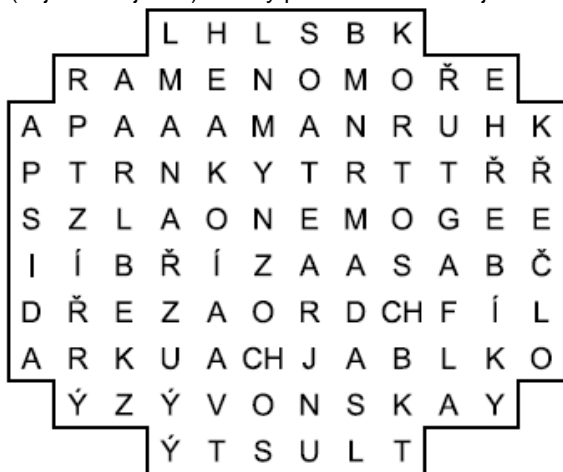
AKORDEON, ANNA, AUTOBUS, BĚŽET, BICÍ, BOUŘE, BRZKÝ, BŘEMENO, CELIBÁT, CELLO, CENA, ČESTA, DCERA, DĚTI, DIVADLO, DUBEN, DUHA, DYNĚ, ELEKTŘINA, ESTER, EZAU, GRIL, HADR, HRAD, HROB, HRUŮ, HŮLKA, CHARAKTER, CHEMIK, INTERNET, JEZDIT, KATOLÍK, KINO, KLEN, KNĚZ, KOBEREK, KRÁSA, LAIK, LEPIDLO, LÉTO, MALÍŘ, METR, MILOVAT, MLHA, MRAK, MYDLO, NOVÝ, OCÍSTEC, ODĚV, OMYL, OPAR, OPAT, ORCHIDEA, OTEC, OTRAVA, PANNA, PASTA, PÍSMO, POLŠTÁŘEK, PRAČKA, PRST, PŮST, RŮŽE, RÝMA, SAUL, SBOR, ŠESTRA, SKUTEK, SLABÝ, SLUNEČNÝ, SMRT, SMYSL, SNÍH, SNOUBENEC, SOULAD, SUTANA, SYMBOL, ŠTĚSTÍ, TĚLO, TENKÝ, TRADICE, UČENÍ, UČITEL, UTRPENÍ, VIDLIČKA, VNUK, VŮLE, ZEMĚ, ZNÁMKA, ZRAK, ZVON, ŽALM, ŽIDLE. Řešení tajenky viz strana 5.

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 2.12.2012. Vydání dalšího čísla: 16.12.2012.

Osmisměrka pro děti

Když přišli solušní bratři Konstantin a Metoděj na Velkou Moravu, čekalo je mnoho práce. Mezi nejobtížnější úkol Konstantina patřil překlad všech čtyřech evangelií do slovanského jazyka, aby si všichni lidé mohli přečíst o životě Ježíšově v řeči, které rozumí. Konstantin evangelia nejen přeložil, ale také k nim napsal veršovaný předzpěv, který se nazývá (najdeš v tajece) a který patří mezi naše nejstarší literární památky.



ADAM, ALFA, APSIDA,
BASA, BOUŘE, BŘÍZA,
DÍLNA, DRZÝ, DŘEZ,
EZAU, HMAT, HŘEBÍKY,
IZRAEL, JABLKO, KLÍČ,
KŘEČ, MANA, MOŘE,
ÍZKÝ, NOVÝ, OCHOZ,
OTROK, RAMENO, SMRT,
SNACHA, TLUSTÝ, TMEL,
TRNKY, URNA, ZRAK

Dušičková doplňovačka

- | | | | | | | | | | |
|----|--|--|--|--|--|--|--|--|--|
| 1. | | | | | | | | | |
| 2. | | | | | | | | | |
| 3. | | | | | | | | | |
| 4. | | | | | | | | | |
| 5. | | | | | | | | | |
| 6. | | | | | | | | | |
| 7. | | | | | | | | | |
| 8. | | | | | | | | | |
1. Co symbolizuje svíčka?
 2. Místo, které navštěvujeme při Památce všech zesnulých
 3. Patronka rodin
 4. Patron našeho farního kostela
 5. Zakladatel Sázavského kláštera (proslul heslem „Modli se a pracuj“)
 6. Co můžeme získat v prvním listopadovém týdnu pro duše v očistci?
 7. Zachránce Holešova před polskými vojáky (Sv. Jan...)
 8. Babička sv. Václava

Vtipy pro zasmání

■ Sv. Petr slyší klepání na nebeskou bránu. Otevře a vidí tam stát muže. Než se ho stačí na cokoli zeptat, muž zmizí. Po chvíli se klepání ozve znovu. Svatý Petr otevře a stojí před ním tentýž muž. Hned ale zase zmizí. „Poslyšte,“ volá svatý Petr, „vy si ze mě děláte legraci!“ „Ne,“ ozve se v dálce, „oni se mě tam dole snaží vzkřísit.“

- Dítě je s rodiči na hřbitově a horlivě studuje nápisy na náhrobcích. Potom se zeptá: „Mami, a jsou tady pohřbeni také zlí lidé?“
- Pane Nováku, kdy vlastně zemřel váš otec? Dne 20. května se uložil k poslednímu odpočinku.
- Kněz v kázání poukazuje na pomíjivost života a náhlý konec: „Jen považte, člověk se večer uloží ke spánku živý a zdravý a ráno se probudí mrtvý!“